

כה:

עין משפט
גור מצוה

כח א ב מ"י פ"ד מה"ל
מתקין הלכה ו:
ג (מ"י מ"י מהלכות טעם
הקטנות הלכה א):

רבינו חננאל

איבעיא ליה שוהט מקבל
א זרק. ופשוטו זרק
מקבל. דרך הילוכו היה
קרב. ירושלמי הראש
והרגל. א"ר מנא פשוט
ראשיה עקר ורגליו. ת"ר
כיצד דרך הילוכו הראש
והרגל. כולי עלמא הראש
והרגל ברישא. לא תחלי
אלא כשאר האברים החזה
והרגל. לומר אחרי הראש
החזה ואחרי החזה הריים
ואחרי הריים הירכיים.
ואחרי הירכיים העוקץ
והרגל. ו' יוסי אמר דרך
הפשוט היה קרב. העוקץ
והרגל כו'. ודבריו פשוטין
הן. ו' עקיבא אמר דרך
ניתוחו היה קרב. הראש
והרגל שתי ידים וכו'.
פ"ר ד' יוסי אמר שחט
עקב. ו' יהוא כדברי ר' יוסי
עקב. ו' יוסי אמר דרך
עילוי היה קרב. כ"ד.
אמר הראש והרגל כו'.
והא דכתיב כל נתח טוב
ירך וכתף. והוא בכחושה.
לומר אין בה טובן הכל
שחטתו היא אין שחט
אלא כירי וכתף. אמר
רבא בין אמר דירן ובין
ר' יוחנן וכו'. אמר ר' יוסי
עילוי אולי. מידו תנא
דרך דקמי שחי ידים
והן התמימים אולי אולי
דבשרא. כי ריבשר ככתף
וכירך הוא. לפיכך אמר
הידיים מוכרי העוקץ והרגל
שחן היחידות. אבל ר' יוסי
דקמי שחי דפנות. אולי
בשר שומא. כי השומן
טובו ברפנות הוא על בני
העליות. וקראי ר' יוסי
דר' יוסי אדר' יוסי. ויש
מי שאומר תרי תנאי שני
לה אלוהי דר' יוסי.

תוס' ישינים

או ידלמא זרק מקבל.
ואזי ומהל לא פשוט ליה
מתקן לקמן כ"ג. דף
ל: קרני ומירק קרא
שחטתו על דו משמע דוקא
כ"ג אכל בשאר ימים אין
אחר מתקן אלא שחטת
מתקן לפי שחטתו
מקבל י"ל דהיה נמי נשאר
שחטתו למקן שחטתו אף על
גב דלא חזי ליה ועוד כנסן
גדול לצטרך למתמימים ליה
לפי שיש פסול אם אין
עבודת נשחטתו או שני
י"ל משום חולשא דכ"ג
מירק אחר ולא משום טעם
היה י"ל לקבל אם היה
מתקן: דרך הלבו הראש
והרגל. לטלוה קודם ראש
ורגל מתפרש טעם לקמן
ולא משום דרך הלבו קן
ודרך הפשוט קן כדמסיך
בפרק ל' כתיב דף ק"ו:
א: ושחי ידים העוקץ
והרגל. ופיר' והכתיב כל
מתקן יך וכתף אלמא רגל
קדם ליד ולפטרם דגברי
רגל מתקן ידים אחר

בראשונה פרק שני יומא

תא שמע רבי יהודה אומר לא היה פייס למחנה כו'. מימא מאי
מיימי מר' יהודה ליימי מתנא קמא איפכא וי"ל דהכי מיימי
דאפילו ת"ק לא פליגי עליה אלא בקטרת משום דלא שכיחא ומעמרא
אכל בעלמא מודה אי נמי ז"ל דלר' יהודה האוכה במחנה לא היה
זוכה כלל מנח פייס מחמת שזכה
זה בקטרת וזכה זה שאלנו ליימי
במחנה אלא בדעמו דכתיב שזכה
בקטרת תלח מילתא אי בעיא איזו
עבד הכל שקיל קטורת ושקיל מחמה
דמלמלא כיו"כ דכ"ג לחודיה עבד
לכולה מילתא א"ע"ג דהתם טריחא
דמילתא הוה שכיח אומנר לאחרי זכה
דלמלא לקמן כ"ג הוילאו לו (דף מו.)
כ"ג הכא דלא טריחא מילתא דמני
עבד לה לכולי מילתא לחודיה מיהו
משום דטריחא מילתא קלת אורחא
דמילתא הוה שכיח אומנר לאחרי זכה
עמי במחנה ורגיל היה לומר לאותו
שעומד אלנו ליימי משום איבה שלא
יקפידו האחרים עליו ומיהו אם ירצה
לשנות הכשות צדו לשנות הוא
נעלמו הכל או לומר למי שעומד
ששמאלו או לאחרי שאינו עומד אלנו
כלל זכה עמי וכן משמע הלשון הן
שזכה במחנה אומר כ"ג ולא קאמר
העומד אלנו משך עמו כדקאמר
בסמוך י"ב אחיו הכהנים נמשכין עמו
וכן משמע בתוספתא פ"א דקמתי
נתיב מילתא דר' יהודה דהכא דגרי
לאכ"ג דמיימי בסמוך לא היה פייס
לכזבים אלא המעלה אותן לכבש
מעלה אותן למונח אלמא דומיא
דלאכ"ג איירי ר' יהודה דלא הוה שום
זד וכי"ט פייס במחנה והשתא מיימי
שפיר מר' יהודה דע"כ לא פליגי רבנן
עליה אלא דלא ס"ל דדעמא הנהן
הזוכה בקטרת תלח מילתא ומיהו
מודו דאין חוזרין ומפייסין אלא
העומד ליימי וזכה מנח פייס וע"כ
לא פליגי לאכ"ג עליה לקמן דס"ל
שחור ומפייס לגורן במחנה אלא כ"ג
להשלים ד' פייסות כי שום טעם יש
שאין לפחות מד' פייסות ומדקא פריך
לקמן (דף טו.) כמה זימנין א"כ כזרי
לבו פייס ו"כ פייס השני כולי עלמא
מודו כיון דכפעת אחת מפייסו דלא
לכל עבודה מפייסו: כ"ג י"ג ראש
ופירי שקודמים כו'. מימא לי א"כ
ראשי לא חשיב במתני' פירי כהדי
ראש וי"ל כיון דאי אפשר להקטיר
הראש בלא פירי והוה דרך כבוד
בכלל הראש הוא:

תא שמע ר' רבי יהודה אומר לא היה פייס
למחנה אלא כהן שזכה בקטרת אומר לזה
שעמו זכה עמי במחנה שאני מחתה וקטרת
דחרא עבודה היא איכא דאמרי דוקא מחתה
וקטרת דחרא עבודה היא אבל שאר עבודות
בעי פייס מחתה ואצטריכא ליה סלקא דעתך
אמינא הואיל ולא שכיחא ומעמרא נתקין
לה פייס בפני עצמה קמ"ל ת"ש דתני ר' חייא
לא לכל עבודה ועבודה מפייסין אלא כהן
שזכה בתמיד שנים עשר אחיו הכהנים
נמשכין עמו שמע מינה: פייס השני וכו':
איבעיא ליה מי מקבל שוחט מקבל דאי
אמרת זורק מקבל אגב הביביותיה לא מקבל
ליה לכוליה דם או דילמא זורק מקבל דאי
אמרת שוחט מקבל זימנין דשחית זר ת"ש
י"ב קמין עשה י"ב דד לכיור כדי שיהיו י"ב
אחיו הכהנים העוסקין בתמיד מקדשין ידיהן
ורגליהן בבת אחת ואי סלקא דעתך שוחט
מקבל תליסר הוי אלא לאו ש"מ זורק מקבל
שמוע מינה אמר ליה רב אחא בריה דרבא
לרב אשי אף אנן נמי תנינא שחט השוחט
וקבל המקבל ובא לו לזרוק שמוע מינה:
אמר בן עזאי לפני רבי עקיבא וכו': ת"ר כיצד
דרך הלבו הראש והרגל החזה והגרה ושתי
ידים ושתי דפנות העוקץ והרגל ר' יוסי אומר
דרך הפשוט היה קרב כיצד דרך הפשוט
הראש והרגל העוקץ והרגל ושתי דפנות
ושתי הידים החזה והגרה ר"ע אומר דרך
ניתוחו היה קרב כיצד דרך ניתוחו הראש
והרגל ושתי ידים החזה והגרה ושתי דפנות
העוקץ והרגל רבי יוסי הגלילי אומר דרך
עילוי היה קרב כיצד דרך עילוי
הראש והרגל החזה והגרה ושתי הדפנות והעוקץ
והרגל ושתי הידים (ב) והכתוב י"ל נתח טוב
ירך וכתף הריא בכחושה אמר רבא בין תנא
מר אויל בתר איברא דבישרא ומר אויל בתר
שמונא דבישרא מ"מ סלקא רגל בהדי רישא
משום דרישא נפיש ביה עצמות קרבא
רגל בהדיה דכולי עלמא מיהת ראש קרב
ברישא מנא לן דתניא מניין לראש ופירי
שקודמין לכל האברים ת"ל זאת ראשו
ואת פירו ופרך ואידך פירי (ב) אהרינא
למאי

מיוסן לן שהפירי קודם לכל הנתמים
דכיון דהראש קודם פירי שעליו נמי
קודם יש לומר דסלקא דעתך אמיונא
עד שמעליו לראשו של מונח והוה מסיר הפירי ומניחו ומקטיר הראש
בפני עלמו והסדר מקטיר עם הקרבים אי נמי י"ל או לא כתב הך
קרא לא היה דרשנין ליה אלא לומר שראש ופירי קודמין לכל הנתמים
ובפרק השוחט (מולין דף טו.) כתבתי יותר וכו' אין שייך:
יהודה

מסורת הש"ס

א) ולקמן טו. תוספתא פ"א
ה"ט. א) לקמן לו. ובמס'
ב. א) תמיד ל"ג. ד) מולין
ט. א) ולקמן טו. א) דס'
הפירי. א) ויקרא א. א)
ה) ש"ך לף ט. א.

תורה אור השלם
אסף נתחיה אליה כל
נתח טוב ירך וכתף
מבשר עצמיים מלא:
ויקרא ל' ד
2. נתח ארו לנתחיה
ואת ראשו ואת פירו
וירך הבתן אהם על
העצם אשר על ראש
אשר על המונח
ויקרא א' ב'
3. ועברו בני אהרן
הכהנים את דעתיהם את
דראש ואת הפירי על
העצם אשר על ראש
אשר על המונח
ויקרא א' ב'

הגהות הב"ח

א) נ"י והעוקץ והרגל
ושתי הידים אמר רבא
בין תנא דירן ובין ר'
יוסי וי' ומר אויל בתר
שחט דבישרא והבתי
כל נתח טוב ירך
וכתף הריא בכחושה
מאי טעמא סלקא רגל
כהדי רישא ל"ג. וי"ג
פ"ה הא דקאמר והבתי
כל וי' לתנא דמתני'
קא פריך דמתקן שחי
ידים לשחוק והרגל אלמא
דכתיב מעולה: (ב) ס"ב
ואידך פירי אהרינא. מינח
אחריתא מתקן:

מוסף רש"י

י"ב דד לכיור. מניחין
מיימי: ובמ"ט ט. א.

הכוח והגרה ושתי דפנות והעוקץ והרגל ושתי ידים והכתוב כל נתח
טוב ירך וכתף. אלמא ירך מעלי מתקן: בכחושה. ירך מעלי דאלים: הגא
דידן. תנא דמתנין לא אמר כהן מניחו: מר אויל בתר איברא. תנא
דידן הולך אחר עילוי גודל האיברים ור' יוסי הולך אחר עילוי השמן:
ואידך פירי. קרא אחריתא כתיב א) את הנתמים את הראש ואת הפירי:
למאי

באר והגרה ושתי דפנות והעוקץ והרגל ושתי ידים והכתוב כל נתח טוב
ירך וכתף. אלמא ירך מעלי מתקן: בכחושה. ירך מעלי דאלים: הגא
דידן. תנא דמתנין לא אמר כהן מניחו: מר אויל בתר איברא. תנא
דידן הולך אחר עילוי גודל האיברים ור' יוסי הולך אחר עילוי השמן:
ואידך פירי. קרא אחריתא כתיב א) את הנתמים את הראש ואת הפירי:
למאי